

n. s.); ježto advokát podle § 11, odst. 2, adv. ř. je též oprávněn vypo-
vědět plnou moc klientem mu danou, není jeho nárok na odměnu za
konané práce ani závislý na dokončení díla. Ostatně byla specifikace
sporného účtu v rozepři předložena.

Dovolatel však zastává také právní názor, že přes to je žaloba před-
časná, poněvadž generální plná moc, daná Dr. Václavu Š., opravňovala
k zastupování žalovaného kláštera ve všech za dobu trvání zmocněnec-
kého poměru se vyskytujících právních záležitostech žalovaného klá-
štera a že vyřízení v š e c h těchto právních záležitostech a veškerých práv-
nických prací zmocněnci svěřených tvořilo nedílný jediný celek, takže
Dr. Š. po ukončení tohoto díla směl předložit toliko jediný celkový
účet. S tím názorem nelze souhlasit. I kdyby šlo o jednotný soubor
právnických prací vykonaných v mezích jediné všeobecné plné moci,
nebyl by advokát povinen sečkat s nárokem na zaplacení až do ukon-
šení celé věci, neboť advokát může své útraty dělit a požadovati podle
časových období a rovněž není mu zabráněno, aby místo podle časo-
vých období sestavil své útraty podle věcných hledisek, totiž podle ma-
terií, jichž se týkají, třebaže jednotlivé záležitosti jsou jen součástmi
většího celku. Splatnost zažalované částky, jež se podle zjištění nižších
soudů týká samostatně vyúčtované záležitosti, není proto závislá na
vyúčtování v š e c h prací zmocněncem provedených. Námitka žalované
strany, že žaloba je předčasná i proto, že zálohy zmocněnci poskytnuté
jsou mnohem vyšší než zažalovaná částka a že ještě nejsou vyúčtovány
konečným celkovým účtem, je bezdůvodná, bylo-li nižšími stolicemi
zjištěno, že se veškeré platby žalovanou namítané týkaly j i n ý c h prací
a účtů. Co do přiměřenosti požadované odměny nutno podotknouti, že
dovolatel již neuplatňuje věcných námitek proti ní, a pokud tvrdí, že
mu nebyla dána možnost přezkoumatí oprávněnost a přiměřenost za-
žalované částky, zapomíná, že bylo jeho věcí, aby po předložení spe-
cifikace účtu vznesl konkrétní námítka proti jednotlivým úkonům, anebo
aby po podání znaleckého posudku působil vhodnými návrhy a dotazy
(§ 289 c. ř. s.) k objasnění a doplnění posudku. Nepoužil-li však v prvé
stolici svého práva, které mu zákon dává, nemůže to doháněti v oprav-
ném řízení.

Čís. 16568.

Nebyl-li zároveň vymíněn zákaz zcizení, není čekatelské právo za-
psané do pozemkové knihy na závadu zcizení nemovitosti, zatížené tímto
omezením, její nabyvatel může však nabýti nemovitosti jen s omezením
vyplyvajícím z knihovně vyznačeného čekatelského práva a lze i proti
němu vésti exekuci nuceným zřízením práva zástavního jen s omezením,
že se tento vklad netýká čekatelského práva.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1937, R I 1397/37.)

Srov. rozh. č. 4100, 8015, 11227 Sb. n. s.

Na usedlosti zapsané ve vložce č. 22 v K. bylo pod datem 24. července 1919 podle snímku notářského spisu ze dne 9. července 1919 vloženo právo vlastnické pro Jiřího a Marii P-ovy rovným dílem a zároveň poznamenán závazek odevzdati usedlost svého času buď za živa, nebo pro případ smrti jednomu manželskému dítěti Jiřího a Marie P-ových. Pod datem 8. listopadu 1929 bylo podle odevzdací listiny okresního soudu v N. ze dne 18. července 1929, D 266/27, vloženo právo vlastnické pro Jiřího P-a na ideální polovici po Marii P-ové a zároveň bylo vloženo podle notářského spisu ze dne 1. února 1929 právo vlastnické k ideální polovici usedlosti pro druhou manželku Jiřího P-a Emilii P-ovou, která podle tohoto notářského spisu vzala výslovně na vědomí shora uvedený závazek ve prospěch substitučních práv nezletilých Aloisa a Marie P-ových. Vymáhající věřitelé navrhli, aby jim podle vykonatelného rozsudku byla proti povinné Emilii P. povolena k vymožení pohledávky 3.180 Kč s příslušenstvím exekuce nuceným zřízením práva zástavního jeho vkladem na ideální polovici usedlosti patřící Emilii P-ové. Exekuční soud vyhověl návrhu bez jakéhokoliv omezení. Rekursní soud k rekursu povinné změnil napadené usnesení tak, že povolil navržený vklad s doložkou »bez újmy fideikomisární substituce ve prospěch jednoho z manželských dětí Jiřího a Marie P-ových.«

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajících věřitelů.

D ů v o d y :

Dovolací stěžovatelé uplatňují, že sice povolení vkladu vlastnického práva podle notářského spisu ze dne 1. února 1929 na ideální polovici usedlosti ve prospěch Emilie P-ové nebylo vzhledem na omezení shora uvedenou fideikomisární substitucí přípustné a nestalo se právem, když však přes to byl vklad práva vlastnického pro Emilii P-ovou bez všeho omezení povolen a proveden, aniž bylo tomu včas odporováno, takže se stal pravoplatným, může být pro jejich pohledávku vloženo na tuto ideální polovici nucené právo zástavní bez jakéhokoliv omezení. Tento názor je mylný. Omezení vlastnictví čekatelským právem manželských dětí Jiřího a Marie P-ových vázne na celé usedlosti a zatěžuje proto i ideální polovici povinné Emilie P-ové, která jí později od Jiřího P-a zcizením nabyla. Čekatelské právo, vložené do pozemkové knihy, není-li zároveň vymíněn zákaz zcizení, není na závadu zcizení nemovitosti, zatížené tímto omezením; právo ke zcizení přísluší vlastníku nemovitosti, tímto věcným právem zatížené, právě proto, že knihovní poznámkou čekatelského práva se nárok čekatelů, aby byla jednomu z nich odstoupena v určenou dobu nemovitost do vlastnictví, stává věcně účinným i proti každému pozdějšímu nabyvateli, jenž nemovitosti může nabýti jen s omezením onoho knihovně vyznačeného závazku (rozh. č. 4100 Sb. n. s.). Poněvadž jest tedy i ideální polovice usedlosti, připsaná

vlastnicky povinné Emilii P-ové zatížena čekatelským právem, které jest posuzováti obdobně jako fideikomisární substituci ve prospěch jednoho z manželských dětí Jiřího a Marie P-ových, může býti nucené zřízení práva zástavního povoleno jen s omezením, že se vklad ten děje bez újmy jejich substitučních práv (rozh. č. 8015 a 11227 Sb. n. s.).

Čís. 16569.

Byl-li advokát zastupující stranu ve sporu suspendován (§§ 12 c) a 17 adv. disc. statutu), nelze mu s účinkem pro stranu doručiti soudní rozhodnutí. Suspense advokáta z výkonu advokacie má v zápětí, že nemůže třetí osoby zastupovati jako advokát. Jeho zatímní substitut, který mu byl ustanoven výborem advokátní komory, není oprávněn podávati opravné prostředky za stranu, kterou zastupoval suspendovaný advokát, nemá-li k tomu zvláštní plnou moc.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1937, Rv I 1712/36.)

Srov. rozh. č. 14206, 12424, 11217 Sb. n. s.

Ve sporu o vydání stavebních plánů, kanalisačního projektu a místopisu domu č. p. 2018 v P. byl rozsudek odvolacího soudu doručen Dr. E. S-ovi, advokátu v P., ačkoliv byl v té době suspendován z výkonu advokacie a přesto, že v odvolacím řízení dala žalovaná procesní plnou moc Dr. Jindřichu N. a Dr. Viktoru G. Vyžádal proto soud rozsudek doručený Dr. E. S-ovi zpět a doručil jej dne 4. ledna 1936 Dr. Viktoru G-ovi, který poté podal dne 18. ledna 1936 proti onomu rozsudku dovolání.

Nejvyšší soud dovolání nevyhověl a uvedl v otázce v právní větě vytkené v

důvodech:

Žalobci v dovolací odpovědi vytýkají, že dovolání je opožděné. Výtkata není oprávněna. Žalovanou zastupoval v první stolici Dr. E. S., advokát v P., na základě plné moci ze dne 8. května 1934 a ten také sepsal odvolací sdělení, v řízení odvolacím zastupovali ji advokáti Dr. Jindřich N. podle plné moci ze dne 31. srpna 1935 a Dr. Viktor G. podle plné moci ze dne 8. května 1935. Rozsudek odvolacího soudu byl doručen dne 21. prosince 1935 Dr. E. S-ovi, ale poněvadž byl v té době suspendován z výkonu advokacie, vyžádal soud od něho rozsudek zpět a doručil jej Dr. Viktoru G. dne 4. ledna 1936. Suspense advokáta z výkonu advokacie podle §§ 12 lit. c) a 17 disc. statutu má v zápětí, že nemůže třetí osoby zastupovati jako advokát, i když hledíc na ustanovení § 28 c. ř. s., dosud nebyl vymazán ze seznamu advokátů, může se sám zastupovati v advokátském sporu (rozh. č. 14206 Sb. n. s.).